

Hallo allemaal,

Het is alweer een tijdje geleden dat ik een nieuwsbrief heb geplaatst. Na vijftien weken achter elkaar jullie met een verhaal uit de bundel 'Alles voor Hubertina' te hebben opgezadeld, dacht ik dat een rustmomentje wel op zijn plaats zou zijn. In de tussentijd heb ik geschreven aan mijn thriller, heb ik mijn diploma in Genk opgehaald en het allerbelangrijkste: onze tweede kleindochter, Lara, is geboren.

Inmiddels heb ik het schrijven van de thriller even terzijde gelegd. Daar zijn een aantal redenen voor. Op de eerste plaats ging ik er zaken bij betrekken die om extra research vragen en op de tweede plaats speelt het verhaal zich voor een deel af in een Duitse plaats tegen de Poolse grens waar ik nog nooit ben geweest. Ik wil door het stadje lopen, de sfeer en de geur opsnuiven en geïnspireerd raken door de verschillende bouwstijlen. Maar ik heb geen zin om met de steeds ongewisse coronamaatregelen een weekendje weg te boeken. Op de derde plaats wil ik nog meer literaire thrillers lezen om verder studie te doen waarom een boek als goed wordt gekwalificeerd en op de vierde plaats moet ik mijn eigen verhaallijn nog wat ontrafelen om het plot te versterken.

Er zijn schrijvers die achter het beeldscherm kruipen om één of twee uurtjes te schrijven. Dat werkt voor mij niet. Voor minder dan een dagdeel sla ik mijn laptop niet open en het liefst schrijf ik een aantal dagen achter elkaar. Die tijd heb ik nog niet gevonden, maar die maak ik volgend jaar zeker vrij als aan de hiervoor genoemde zaken is voldaan. Ofwel, het terzijde leggen van mijn thriller betekent niet dat mijn volgende boek er niet komt. Dat zal ergens in 2022 het licht zien. Ik houd jullie op de hoogte.

Over de verkoop van 'De Dame van Simpelveld' ben ik heel tevreden. Nog steeds krijg ik regelmatig bericht dat weer een boek is verkocht via het centraal boekenhuis en in Simpelveld in de boekhandel moet ik geregeld de voorraad aanvullen. Ook het Thermenmuseum in Heerlen heeft weer een nieuwe voorraad aangeschaft. We zien bij deze roman een heel ander beeld dan bij 'Koppelmenu' waar na de eerste maanden nadat het boek was uitgebracht nog slechts sporadisch een exemplaar is verkocht.

Een kerst zonder kerstverhaal kan natuurlijk niet. Dit keer raakte ik onder andere geïnspireerd toen ik mijn eigen geboortekaartje nog eens zag. 'God heeft ons verblijd met een zoontje en broertje, we noemen hem Sjefke,' is de eerste regel van dit kaartje. Andere bron van inspiratie was de carnavalsschlager die mijn vader ooit heeft geschreven: 'Wennt in d'r hieëmel gee Ees wuuër, zow ginge Os in d'r Krischtaal zieë.' (als in de hemel geen Eys was, zou er geen os in de kerststal zijn). Enfin, lees het verhaal maar door op onderstaande knop te klikken. Veel leesplezier alvast.

Ik wens jullie allemaal fijne feestdagen, 'inge gouwe roetsj noa ut neuje joar', een goed en vooral gezond 2022. Bedankt voor jullie interesse.

'Bis wer ens get is. Adieë wa.'

Groetjes,

Sjef